

Sistemul de alertă în cazurile copiilor răpiți și/sau cazurile în care viața copiilor dispăruți este pusă în pericol

- pe teritoriul UE-

Plan Linii directoare

Cuprins

- 1. Obiectiv**
- 2. Prezentare**
- 3. Demararea serviciului**
- 4. Cine decide când trebuie să se lanseze alerta?**
- 5. Care sunt criteriile în funcție de care se lansează alerta?**
- 6. Ce conține mesajul alertei?**
- 7. Ce format are mesajul alertei?**
- 8. Care este aria de răspândire a alertei?**
- 9. Pe ce perioadă se transmite alerta?**
- 10. Care sunt tehnicile și partenerii folosiți în vederea mediatizării alertei?**
- 11. Cine colectează informațiile?**
- 12. Cum se va oficializa acest mecanism între părțile interesate?**
- 13. Cazuri internaționale sau trans-frontaliere**
- 14. Sisteme internațional sau trans-frontaliere**
- 15. Alte întrebări**

Anexa 1: tabel ce prezintă caracteristicile sistemelor deja existente în Europe

Anexa 2: set de 9 fișe scurte, fiecare din acestea prezentând una din măsurile luate în vederea aplicării sistemului (alcătuit de către autoritățile franceze)

Anexa 3: copii după protocolul francez, respectiv, grec între părțile interesate.

1. Obiectiv

Urmînd modelul de succes folosit în Franța și Grecia (dar și în SUA și Canada) cu privire la sistemele de alertare publică în cazurile copiilor răpiți (și/ sau dispăruți) sau acele cazuri în care sănătatea sau viața copiilor este pusă în pericol, Comisia dorește să ajute statele membre pentru ca acestea să implementeze aceleași mecanisme similare la nivel național.

Dacă toate Statele Membre adoptă un asemenea mecanism și dacă vor exista programe de interconectare și legătură între aceste sisteme, atunci cazurile transfrontaliere vor putea fi mai ușor rezolvate.

Următoarele linii directoare reprezintă o posibilă bază pentru organizarea unor astfel de mecanisme naționale:

1. viața unui copil poate fi pusă în pericol și în alte cazuri de dispariții, în afara răpirilor;
2. adesea, motivul dispariției poate fi descoperit numai într-un stadiu avansat al investigației;
3. primele ore după dispariția sunt extrem de importante pentru ca investigația să fie eficientă și chiar mai mult pentru colectarea de informații utile de la cei în măsură să le furnizeze,

De aceea, sugerăm ca sistemul propus să fie folosit de asemenea și în cazuri de dispariții care pot califica ca extrem de grave.

2. Prezentare

Mecanismul propus

- Se bazează pe următoarele sisteme care s-au dovedit a fi eficiente: sistemul american „Amber Alert”, cel francez „Alerte enlèvement” și cel grecesc „Amber alert Hellas”;

- Răspunde nevoii de promptitudine necesară în cazurile de răpire a copiilor;
- Trebuie folosit cu atenție, doar în cazurile foarte grave, când informațiile de la public pot fi utile. Dacă este folosit prea des sau neadecvat, atunci mecanismul **ar putea fi periclitat**. Publicul ar putea fi suprasolicitat și nu ar mai avea dispoziția necesară pentru a răspunde și ajuta la rezolvarea cazurilor!
- Trebuie să existe o delimitare geografică clară (care poate fi extinsă mai apoi) stabilită conform cu ceea ce indică investigația.

Mecanismul propus

- NU este unul pan-european, fiindcă nu este nevoie să fie lansate alerte globale; cele mai bune soluții sunt cele locale, cel puțin la începutul căutării;
- NU este un mecanism condus de Comisia Europeană;
- Dar, este îndeajuns de asemănător (sau va fi) în toate statele membre, pentru a se putea realiza o interconectare în următoarele cazuri:
 - dacă este vorba de dispariții petrecute cu mult timp în urmă, când nevoia unei căutari globale în mai multe țări ar fi justificată;
 - dacă există motive întemeiate să se creadă că răpitorul/ copilul ar putea (ar fi putut) trece graniță.

Mecanismul propus

- va fi facilitat de implementarea numărului de telefon gratuit pentru copii dispăruți, 116000, adoptat de curând de către Uniunea Europeană.

3. Demararea programului

Pentru a crea un sistem comun de alerta (adică similar peste tot), ar trebui să fie găsite răspunsuri la următoarele întrebări:

- Cine decide când trebuie să se lanseze alerta?
- Care sunt criteriile în funcție de care se lansează alerta?
- Ce conține mesajului alertei?
- Ce format are mesajul alertei?
- Care este aria de răspândire a alertei?
- Pe ce perioadă se transmite alerta?
- Când și cum se încheie sistemul de alertă?
- Care sunt partenerii care se ocupă de mediatizarea mesajului de alertă?
- Cine strânge și depozitează informațiile primite de la public?
- Cum se vor transmite aceste informații organelor de poliție împuternicite să se ocupe de acest caz?
- Cum se va oficializa acest mecanism între părțile interesate?

Pentru cazurile internaționale trans-frontaliere, se vor mai adăuga următoarele:

- Care sunt criteriile în funcție de care se contactează una sau mai multe țări?
- Cum (și către cine) va fi transmis mesajul de alertă în cealaltă țară (țări)?
- Cine se ocupă de colectarea informațiilor în cealaltă țară (țări)?
- Cum se vor transmite informațiile, colectate într-o anumită țară, către autoritățile împuternicite să se ocupe de caz în țara de origine?

4. Cine decide demararea campaniei de alertare?

Mecanismele existente¹ în Franța, Grecia, Belgia, Germania, Marea Britanie sunt diverse din punct de vedere al liniilor directoare, responsabilităților, partenerilor implicați și publicului țintă.

Există două feluri în care se poate lua decizia:

1. Autoritățile care se ocupă cu aplicarea legii decid dacă o alertă trebuie să fie sau nu lansată; fie poliția se va auto-sesiza și va demara alerta, fie poliția va primi o autorizație/ hotărâre în acest sens din partea unui procuror;
2. O organizație² care să aibă un statut oficial privind copiii dispăruți/răpiți în țară și să ofere servicii în cazurile copiilor răpiți, printre care (minimum):
 - O linie telefonică gratuită care să funcționeze 24 h/zi, 7 zile/săptămână;
 - Un protocol semnat cu autoritățile care se ocupă de aplicarea legii, în care să se stabilească responsabilitățile și procedurile adecvate;
 - E de preferat ca organizația să fie aceeași căreia i s-a atribuit numărul 116 000.
 - E de preferat ca organizația să facă parte dintr-o rețea internațională.

¹ Vezi anexa 1 pentru mai multe detalii

² Prin organizație, ne referim la una din variantele: ONG, organizație publică sau privată.

5. Care sunt criteriile care trebuie îndeplinite pentru a lansa o alertă?

Acolo unde există deja aceste mecanisme se iau în considerare următoarele condiții:

- Victima este minoră (mai exact, sub 18 ani);
- [să existe siguranța că este vorba de o răpire (nu doar o dispariție)]³
- [victimă are nevoie urgentă de îngrijiri (medicale, psihologice) și nu se poate autoapăra]
- sănătatea și chiar viața victimei sunt puse în pericol;
- informațiile existente, odată mediatizate, să ducă la găsirea victimei;
- se consideră că publicarea acestor informații nu vor agrava situația victimei.

6. Ce conține mesajul alertei?

Mesajul trebuie să fie scurt și să conțină informații semnificative. Este indicat să se facă cunoscute următoarele date:

- Ziua, ora și locul unde s-a produs răpirea
- Prenumele victimei [și numele de familie] și o poză recentă
- Descrierea automobilului (dacă există informații)
- Descrierea suspectului (dacă există informații)
- Un număr de telefon gratuit la care se poate suna (116 000 dacă acesta există) + adresă de mail

7. Care este formatul mesajului de alertă?

În funcție de mijloacele folosite pentru mediatizare, mesajul ar trebui să fie disponibil în mai multe formate:

- Informația să fie scrisă sub forma unui poster, adecvat atât pentru materialele printate (postere, presa scrisă), pentru difuzarea TV ca un spot publicitar informativ și pentru postarea pe siteuri;
- Un mesaj vocal înregistrat pentru posturile de radio, companiile de transport public sau în format multimedia pentru furnizorii de servicii de internet;
- Un mesaj tip SMS și/sau MMS pentru a fi transmise pe telefoanele mobile.

8. Care este aria de răspândire a alertei?

Dimensiunea celor mai multe state membre justifică lansarea campaniei de alertare la nivel național. Totuși, este evident faptul că, în funcție de circumstanțe, se poate pune accent mai mult la nivel local (o anumită regiune, într-o anumită comunitate sau un anume dialect). Dacă alerta va fi lansată la nivel național sau local depinde, de asemenea, și probleme de ordin tehnic (prin definiție, programele televiziunilor naționale au acoperire în toată țara, dar trimiterea de SMS către proprietarii de telefoane mobile se poate face la nivel local selectând codurile poștale ale unor proprietari).

Oricare ar fi decizia, este esențial ca transmiterea informațiilor să fie flexibilă. Acest lucru presupune să se stabilească clar puncte de contact și scheme de comunicare.

9. Pe ce perioadă se transmite alerta?

O astfel de alertă trebuie să fie concisă și să se desfășoare pe o perioadă scurtă de timp. Difuzarea alertei pe o perioadă îndelungată de timp, ar dauna programului. În țările unde se aplică acest mecanism, practicile diferă, astfel că perioada variază de la 3 ore la o săptămână.

Bineînțeles că perioada în care se transmite alerta este un element care rămâne să fie decis de fiecare țară în parte. Cu toate acestea, cel mai important aspect este frecvența difuzării/ transmiterii informației care ar trebui să fie îndeajuns de ridicată pentru ca publicul să ajungă să cunoască cazul.

Cel de-al doilea aspect important este că sfârșitul campaniei de alertare ar trebui să fie la fel de mediatizat precum mesajul alertă propriu-zis, pentru a preveni confuzia publicului (el/ea încă mai sunt dispăruți?) și pentru a nu suprasolicita echipa care investighează cu informații depășite. Mai mult, retragerea mesajului de alertare este esențială pentru a nu persecuta pentru a doua oară victima.

10. Care sunt tehnicile și partenerii folosiți în vederea transmiterii alertei?

Următorii parteneri s-au dovedit a fi eficienți în mediatizarea și transmiterea de informații:

Parteneri	Tipul mesajului	Durata și frecvența	Încheierea
-----------	-----------------	---------------------	------------

³ Elementele încadrate în paranteze pătrate sunt încă dezbătute.

		propusă (*)	campaniei
Agenții de presă	Materiale sub forma unor postere ⁴ care să fie publicate în ziare	Publicarea în dimineața următoare.	Mesaje tip-poster „găsit” ⁵
Posturi (publice și private) TV și	<ul style="list-style-type: none"> •Materiale sub forma unor postere care să fie difuzate ca spoturi publicitare informative •Sau sub forma unor titluri care se derulează pe burtiere, în cadrul oricărui program 	<ul style="list-style-type: none"> • Între programele de televiziune și pe parcursul buletinelor de știri. • Sau la fiecare 15 min în cadrul oricărui program 	Ca mai sus
Posturi de radio (publice și private)	Mesaje vocale	La fiecare 15 min	Mesaj vocal „Găsit”
Cei care se ocupă de afișajul stradal	Mesaje de tipul „Alertă – vă rugăm să ascultați radioul” să fie afișate pe panouri electronice pentru informarea conducătorilor auto.	Permanent, dacă situația traficului permite, sau oricât de des posibil printre informații legate de trafic	Să se afișeze mesajul „Alertă – găsit/campanie încheiată”
Comaniile de transport (companii publice și private de taxi, autobuze, trenuri, dar și autorități aeriene li portuare atunci când este nevoie)	<ul style="list-style-type: none"> •Materiale de tip postere care să fie afișate pe panouri electronice (în tren, stații de autobuz, aeroporturi, porturi) •Postere afișate în trenuri, stații de autobuz, aeroporturi, porturi 	<ul style="list-style-type: none"> • Cât de des permite traficul <p>• [24 h]</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mesaje de tip poster „găsit” • Postere să fie înlăturate în 24 h
Furnizori de servicii Internet	<ul style="list-style-type: none"> • Materiale de tip postere sau titluri care se derulează ori ferestre de tip pop-up care să fie transmise pe siteuri înscrise în program. • Să se facă trimitere la un nume de domeniu (domain name) unde informația să fie postată într-un mod accesibil (pentru a se controla difuzarea pozei și informațiilor despre copil) 	Rămâne să fie stabilită, dar de preferat ar fi în permanență sau la prima accesare a siteului.	Mesaje de tip poster sau titluri ce se derulează și mesaje de tip pop-up „găsit”
Companii de telefonie mobilă	SMS/ MMS mesaje preformate trimise tuturor (sau unor) clienți ⁶ ai serviciului	Trimis o singură dată, de îndată ce se lansează campania	SMS/ MMS preformatat „găsit”.

(*) este de preferat ca toate mesajele să fie difuzate pe o perioadă de 12 h, sau chiar 24 h în funcție de când a fost trimis primul mesaj (târziu în noapte sau dimineața etc.) sau în funcție de cât de repede a fost găsită victima.

11. Cine colectează informațiile?

Această întrebare este deosebit de importantă pentru buna funcționare a procesului. În ultimă instanță, echipa care investighează (poliția dar și procurorul) trebuie să intre în posesia acestor informații, în cel mai scurt timp.

Modul în care acestea sunt colectate, păstrate și transferate depinde de procesul de decizie stabilit pentru sistemul de alertă (capitolul 4).

⁴ Materiale de tip poster conțin o poză și un text așa cum s-a stabilit la punctul 6, fără să se adauge sau să se renunțe la ceva.

⁵ La fel ca sus cu o inscripție clară “Găsit”

⁶Termenul de „clienți” face referire la acele persoane care s-au înscris oficial, online, fiind de acord să primească astfel de mesaje.

În cazul în care decizia se va lua prin autoritățile care se ocupă cu aplicarea legii, atunci în cadrul acestor autorități ar trebui să fie implementată o linie telefonică specială, care să funcționeze 24 h/ zi, 7 zile /săptămână. Iar apoi, acest serviciu ar trebui să transmită cât mai prompt informațiile echipei care se ocupă de investigații.

În cazul în care există o organizație (separată de autoritățile care se ocupă cu aplicarea legii) care se implică în campanie de alertare, atunci aceasta ar putea organiza colectarea de informații prin propriul său serviciu (un hotline 24/7, să folosească voluntari, etc.), cu atât mai mult, cu cât aceasta este organizația căreia i-a fost atribuită linia telefonică 116 000. Organizația transmite mai apoi informațiile unui serviciu central de poliție, care la rândul său transmite informația echipei care se ocupă de investigație. O altă condiție pentru ca organizația să se ocupe de colectarea informațiilor, este ca aceasta să aibă un protocol aferent semnat cu autoritățile care se ocupă de aplicarea legii prin care se stabilește procesul prin care se va efectua comunicarea între acestea.⁷

12. Cum se va oficializa acest mecanism între părțile interesate?

Părțile interesate sunt:

- Miniștrii Justiției, Internelor și Reformei Administrative, Comunicațiilor și Tehnologiei Informației (și alții, în funcție de fiecare situație națională);
- Organizația împuternicită de către autoritățile naționale să se ocupe de cazurile copiilor dispăruți și/sau răpiți (dacă există sau dacă se dorește o astfel de organizație, în funcție de fiecare situație națională);
- Toate companiile (publice sau private) care s-au oferit (sau au fost solicitate în acest sens) să mediatizeze mesajul de alertă: agenții de presă, posturi de radio și TV, furnizori de servicii de internet, cei care se ocupă de afișajul stradal, companii de transport, autorități aeriene și portuare, companii de telefonie mobilă, etc.

Toți cei enumerați mai sus trebuie să semneze o înțelegere oficială prin care se obligă să execute serviciul, fără pretenții financiare, într-un timp cât mai scurt. Atât protocolul francez, cât și cel grecesc se găsesc anexate ca model.

13. Cazurile internaționale sau transfrontaliere

Avantajul real de a avea un mecanism de alertă similar în toate țările membre este întocmai acesta: de a face posibilă lansarea de alerte în țările limitrofe într-un timp cât mai scurt și accesibil.

Iată criteriile care trebuie avute în vedere pentru a lansa un sistem de alertă transfrontalier:

- Există motive întemeiate să se creadă că delincventul a trecut granița cu copilul;
- Răpirea/dispariția a avut loc într-o regiune foarte apropiată de o graniță (sau mai multe) și ar putea reprezenta o portiță de scăpare pentru delincvent;
- Există motive întemeiate să se creadă că minorul răpit este cetățean al unei țări vecine;
- Delincventul este cetățean al unei țări vecine.

Iată care ar fi criteriile care ar trebuie avute în vedere când se lansează alerta internațională:

- Copilul răpit este cetățean al unui alt stat membru;
- Delincventul este cetățean al unui alt stat membru;
- Răpirea/ dispariția a avut loc cu mult timp urmă *[și noile informații par să indice că delincventul și/sau copilul este se află în afara țării], [noile date din afara țării ar fi folosite/necesare].*

14. Sisteme de alertă internaționale sau transfrontaliere

Lansarea unui sistem de alertă într-o altă țară va fi facilitată de existența unui mecanism de alertare similar în toate țările membre.

Iată care ar fi posibilele demersuri într-o astfel de situație:

- La cererea expresă a echipei care se va ocupa de investigații, autoritățile naționale de aplicare a legii vor trimite o cerere către autoritățile celorlate state membre cu un mesaj standard deja folosit la nivel național;
- Serviciile centrale de poliție ale celorlate state membre implicate stabilesc un canal de comunicare;
- Autoritățile celorlate țări lansează o alertă (la nivel local sau național) conform propriului sistem (similar)

⁷ Un model de protocol de cooperare cu privire la problema copiilor dispăruți semnat de ONG-uri și autoritățile care se ocupă cu aplicarea legii îl puteți accesa la: <http://www.childscope.net/2006/httpdocs/Model%20Protocol.pdf>

- Informațiile primite de la public (prin propriul mecanism) este transferat rapid către serviciile centrale de poliție ale țării care a inițiat cererea;
În paralel, este important ca toate forțele și expertizele să fie coroborate. Astfel, se vor impune următoarele:
 - Organizația (recunoscută național că se ocupă de rezolvarea cazurilor de răpiri, în cazul în care organizația există) din țara care a emis cererea contactează celelalte organizație(e) similare din alte țară(i) printr-o rețea stabilită în prealabil între aceste organizații;
 - Mesajul de alertă va fi transmis și folosit în conformitate cu mecanismele naționale.
 - Și alte autorități ar putea fi contactate, ca de exemplu Interpolul, care ar putea să fie de un real folos prin Virtual Global Taskforce (VGT)⁸, Europol⁹ și CEOP¹⁰

Încheierea unei campanii de alertare, în astfel de cazuri, este la fel de importantă, dacă nu mai importantă față de cazurile naționale. Mesajul „găsit/caz încheiat” trebuie să fie transmis către toate țările contactate în prealabil.

15. Alte întrebări

Situația legală diferită între statele membre poate fi un obstacol în lansarea unui mecanism de alertă.

De exemplu, prelucrarea informațiilor personale, fie ale copilului, fie ale delincventului (dacă acesta există) trebuie apoi să fie investigate de toate legislațiile naționale.

Totodată, existența unui protocol de colaborare dintre o organizație și autoritățile ce se ocupă cu aplicarea legii în vederea căutării copiilor dispăruți sau răpiți trebuie luată în considerare de toate statele membre, și dacă este posibil chiar să se pună bazele unui astfel de protocol.

În ultimul rând nu trebuie trecută cu vederea faptul că Decizia 2007/116/EC din 15 februarie 2007 cu privire la implementarea numărului național care să înceapă cu „116” pentru serviciile de natură socială¹¹, trebuie implementată de toate statele membre, mai ales linia telefonică 116 000 pentru copiii dispăruți. Cu cât se va alege mai repede un furnizor de serviciu care să fie desemnat să se ocupe de implementarea liniei telefonice 116 000 într-o anumită țară, cu atât mai repede această organizație va putea să ajute autoritățile ce se ocupă cu aplicarea legii în cazurile copiilor răpiți.

Anexa 1: tabel ce prezintă caracteristicile sistemelor deja existente în Europe

Anexa 2: set de 9 fișe scurte, fiecare din acestea prezentând una din măsurile luate în vederea aplicării sistemului (alcătuit de către autoritățile franceze)

Anexa 3: copii după protocolul francez, respectiv grecesc între părțile interesate.

Update Februarie 2008

Missing Children Europe

Dezvoltarea unor sisteme de alertă pentru copii interconectate în UE

Nevoia (1) de a dezvolta sisteme de alertă pentru copii în cazurile de răpiri sau atunci când viața copiilor dispăruți este pusă în pericol în țări unde astfel de sisteme nu există și (2) de a asemenea, de a dezvolta proceduri de coordonare și scheme de interconectare între sistemele deja existente reprezintă o prioritate majoră pentru Missing Children Europe.

PREZENTAREA PROBLEMEI

Sistemele „Child Alert”, precum Amber Alert Hellas în Grecia sau Alert Enlevement în Franța, au ca un obiectiv mobilizarea rapidă a publicului în procesul de căutare a unui copil dispărut, lansând o alertă imediată și simplă. Se folosesc doar în cazurile de maximă urgență sau atunci când viața copilului este în pericol. Sistemele child Alert nu sunt costisitoare, fiindcă se folosesc canale de comunicare deja existente.

În timp ce sistemele dezvoltate în mai multe țări din UE s-au dovedit a fi eficiente, doar câteva state membre dispun de acest instrument eficient pentru rezolvarea cazurilor grave în care viața copiilor dispăruți este pusă în pericol.

⁸ <http://www.interpol.int/Public/Children/Default.asp>; <http://www.virtualglobaltaskforce.com/>

⁹ Europol se ocupă de rețelele de crimă organizată, neavând competențe speciale pentru căutarea copiilor/oamenilor dispăruți, dar se ocupă în schimb de problema traficului de ființe, inclusiv pornografia infantilă.

¹⁰ Centrul de protecție online și împotriva exploatării copiilor (CEOP) este noul centru britanic lansat în aprilie 2006 pentru a combate exploatarea sexuală: <http://www.ceop.gov.uk/index.asp>. De asemenea, se ocupă de “cea mai dorită” dată de baze: <http://www.crimestoppers-uk.org/ceop/>

¹¹ JO L49, 17.2.2007; p.30

Mai mult, deși sisteme similare au fost lansate în mai multe țări, aceste sisteme nu sunt suficient de similare pentru a putea fi coraborate eficient în cazurile transfrontaliere.

Astăzi, când în majoritatea țărilor din UE se confruntă de cazuri de copii dispăruți, aceste sisteme eficiente și deloc costisitoare, Child Alert, nu pot fi lansate. Mai există cazuri când o țară are la dispoziție acest sistem, dar cazul este mediatizat doar la nivel național, iar copilul ar putea foarte bine să se afle în imediata apropiere a granițelor naționale și este foarte probabil să se afle într-un alt stat membru, unde publicul nu este informat cu privire la dispariție.

EVOLUȚIA SISTEMELOR DE ALERTĂ PENTRU COPIII

PROGRESE LA NIVEL NAȚIONAL

În ultimul an, sistemele Child Alert pentru copiii dispăruți s-au dezvoltat în diferite țări UE, printre care Alerte Enlevement în Franța, Amber Alert Hellas în Grecia și Child Alert Rescue în Marea Britanie. Aceste sisteme urmăresc să mobilizeze mare public în căutarea unui copil dispărut, lansând o alertă simplă, imediată prin diverse canale de comunicare. Se folosesc în cazuri grave de dispariții, cum ar situațiile în care viața copilului este pusă în pericol, sau copilul este răpit.

PROGRESE LA NIVEL EUROPEAN

Având în vedere eficiența acestor sisteme la nivel național, cât și importanța unei bune cooperări între acestea, Missing Children Europe a prezentat problema Comisiei Europene și a salutat declarația vice-președintelui Frattini din data de 17 ianuarie 2007: „în domeniul cooperării operaționale dintre autoritățile polițienești, este indicat ca, urmând exemplul Franței, celelalte 26 de state membre să implementeze un sistem de alertă în cazul răpirilor. Fiindcă răpirile de copii nu cunosc frontiere, un astfel de sistem la nivel european ar fi extrem de util. Problema nu este de ordin tehnic. Depinde doar de voința politică de care statele membre vor să dea dovadă, de cooperarea între organele de urmărire penală și autoritățile judiciare și de participarea unor canale diferite care ar putea transmite alertele, ca de exemplu posturile de radio și televiziune. Comisia Europeană este pregătită să promoveze și să provoace reuniunile necesare între părțile interesate, pentru a combate eficient, la nivel european, problema copiilor răpiți.”¹

Comisia Europeană i-a invitat pe reprezentanții Missing Children Europe să participe la o întâlnire informală, pe data de 17 august, ce urmărește îndeplinirea acestui obiectiv. În urma acestei întâlniri, Missing Children Europe a convocat un grup interdisciplinar de specialiști ai ONG-urilor și autorităților care se ocupă cu aplicarea legii, care s-au reunit pe data de 31 august 2007 și elaborat câteva recomandări inițiale. Aceste recomandări au fost prezentate în cadrul întâlnirii convocate de Directoratul General de Justiție, Libertate și Securitate al Comisiei Europene, la care au participat reprezentanți ai autorităților care se ocupă cu aplicarea legii din 27 state membre, în data de 12 septembrie. Între timp, Comisia Europeană a elaborat un set de linii directoare europene cu privire la Child Alert din UE. Aceste linii directoare reprezentau începutul pentru discuția informală a Ministerelor de Interne și Justiție (Lisabona, 2 octombrie) și va reprezenta baza pentru proiectul propus.

Bazându-se pe experiența membrilor săi care s-au confruntat cu cazuri de copii dispăruți pe teritoriul UE, Missing Children Europe face apel la toate părțile interesate să considere rezolvarea acestei probleme o prioritate pentru a bunăstarea copiilor din Europa.

PROIECTUL EUROPEAN

În 2008, Missing Children Europe va elabora un ghid, va organiza programe de formare, va convoca mese rotunde naționale și va elabora recomandări de politici care să ducă la îndeplinirea acestui obiectiv.

Programul acestui proiect este prevăzut astfel:

- ◆ Sfârșitul anului 2008: elaborarea unui ghid de îndrumare pentru experți și programe de pregătire la nivel european
- ◆ 2009: mese rotunde naționale pentru a lansa sistemele naționale Child Alert
- ◆ 2009: prezentarea recomandărilor către Comisia Europeană

Missing Children Europe va trimite un proiect Comisiei Europene cu soluții pentru a acoperi o parte din costurile acestui proiect. Perioada depinde de momentul în care Comisia Europeană va lansa concursul pentru proiectele Daphne, care se estimează că va avea loc la începutul lui Martie.

¹ Ref. http://ec.europa.eu/commission_barroso/frattini/doc/2007/speech_17_01_07_fr.pdf